

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorske
ulice št. 15.

Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopis se ne
vrača.

Inserti:

Šeststopenjska peti-
vrsna 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju dajo se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnishvu:
za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrt leta 1 gld.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatelj
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja

za celo leto 10 gld.,
za pol leta 5 gld.,
za četrt leta 2 gld.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 53.

V Ljubljani v petek, 6. marcija 1885.

Tečaj II.

V Ljubljani 6. marcija.

Našim čitateljem so znani hudi boji, ka-
tere bje opozicija v angleškem parlamentu
zoper starega Gladstona, in stoprav pred par
dnevi slikali smo na tem mestu težko stališče
omahljivega krmarja velikobritanske državne
ladije. Vse se je zarotilo proti skoro osem-
desetletnemu premieru in dan za dnevom mu
prinaša svežih preglavic. A ni zadosti ne-
ugodnih poročil z afrikanskega bojišča — tudi
ministerstvo samo je skrbelo za to, da dobi-
va opozicija nove hrane in novega orožja v
roke: z izdavanjem tako zvane „modre
knjige“ napravilo je velikansko pomoto
in napeljalo reko vode na mlin svojih na-
sprotnikov.

Omenjena knjiga obsega namreč dogovore
angleških državnikov z nemškim kancelarjem,
iz katerih je razvidno, da je Bismarck ob
svojem času ponudil britanski vladi podporo
v egiptovskih zadevah, ako Angleška opusti
dosedanje nasprotstvo zoper nemške naselbin-
ske poskuse. A kancelar je dolgo čakal na
odgovor iz Londona, tako dolgo, da se je na-
veličal in se obrnil do svojega francoskega
sošeda, s katerim je bil dogovor gledé preko-
morskih naselbin kmalu končan in lojalno iz-
vršen. Ko so Angleži to zapazili, so takoj iz-
javili nemški vladi, da so pripravljeni pod-
pirati Bismarckove namene — a tedaj je bila
ta velika prijaznost uže prepozna. Nemški
kancelar je kratko odgovoril, da je stvar dru-
gim pōtem uredil in da je Angleška zamudila
ponujeno ji priliko.

Na to pa je sedaj earl Granville izjavil,
da je Bismarck nedavno Angležem bil v pra-
vem pomenu besede ponudil Egipt in ga
jim skoro na krožniku prinesel nasproti —
trditev, ki je vzbudila takoj veliko nejevoljo
v Nemcih. Bismarckov organ se hujuje nad
izdano modro knjigo angleškega kabineta in

jo naravnost imenuje jedno največjih indiskre-
cij, kar jih je videla zadnja dōba. „Ako se
ozremo na poldrugo desetletje — pravi „Nord-
deutsche allg. Zeitung“ — ki je preteklo po
francoski vojski, pač ne najdemo nikake javne
uradne korespondence med dvema kabinetoma,
ki bi tako nasprotovala diplomatičnim tradi-
cijam, kakor najnovejše objavljenje modre
knjige.“ Pogovori, nikakor ne namenjeni jav-
nosti, zašli so na liste omenjene knjige, in žu-
gaje pravi nemško glasilo, da je za naprej
nemogoče postalo intimno in diskretno obče-
vanje z državniki na obalih reke Temze. Tr-
ditev, da je nemški kancelar Angleški ponujal
Egipt, ima jedini namen, nahujskati Fran-
cosko zoper Nemčijo in ji vzeti zaupanje do
svojega zaveznika — tako razlagajo nemški
listi postopanje Gladstonovo in izjavljajo, da
je prijaznost z londonskim kabinetom stvar,
ki je bila in ki se ne bode tako kmalu po-
vrnila.

Gladstone je torej vzbudil veliko nejevoljo
mogočne države, s tem pa je potisnil opoziciji
ostro orožje v roke. Njegova vlada se je vo-
jevala zoper Egipt, v Sudanu žrtvuje se toli-
kanj angleških sinov ter prelija kri angleško,
in težko je misliti, da bi to storila brez na-
mena, brez določenega cilja. Državniki, ki so
sedaj na krmilu v Londonu, bi pač ne bili
pri zdravi pameti, ko bi bili napravili toliko
žrtev brez trdne volje, spraviti Nilove dežele
v svojo oblast. Brez tega namena bi marš ge-
nerala Wolseleja imel le toliko časa kaj zmisla,
dokler je bilo še mogoče, osvoboditi junaškega
Gordona — a čemu sedaj še prelivanje krvi,
če bodo potem angleške čete zopet krenile
proti domu? Čemu sploh vojska v Egiptu,
ako ministri vedno zatrjujejo, da bodo britan-
ske tolpe deželo zopet ostavile, ko bodo na-
pravile mir? Vselej, ko so v državnem zboru
silili ministerstvo, da naj obdrži Egipt, je
vlada konsekvntno odgovarjala: „Vsa Evropa

je zoper aneksijo dežele in zoper vso Evropo
ne moremo postopati“. A sedaj kaže modra
knjiga, da bi bili labko dobili Egipt, da jih
je v to prigovarjal celó oni mož, ki ima dan-
danes usodo Evrope v svojih rokah. Minister-
stvo je torej samega sebe nekako na — laž
postavilo in pokazalo je svetu, da je jako
čudno postopalo. Naravno je torej, da an-
gleški konservativci porabijo to orožje, ki ga
jim daje Gladstone sam v roke, in da se pri-
pravljajo za nove napade na omahujoče dr-
žavnike. Konservativci tirjajo v svojem pro-
gramu, da se obdrži Egipt in stalno zasede
Sudan; to zahtevajo ogromne žrtve, ki jih je
darovala dežela, to zahteva po njihovi trditvi
angleška čast. In tega Gladstone ni storil, če
tudi mu je bilo na ponudbo! Ni se torej ču-
diti, da je vzbudila modra knjiga nečuten
vihar zoper kabinet, vihar, ki ga netijo tudi
izjave Bismarckovih listov, da je Angleška po-
stopala proti vsem diplomatičnim tradicijam,
da je izgubila prijateljstvo Nemčije, ž njim pa
upanje, da popravi v Egiptu, kar je zamuje-
nega. Angleška se je z Gladstonovo politiko
odpovedala osrednji Evropi in vsled tega je
Bismarck pričel težavno delo približanja k
Francoski. Sedaj pač ne bode Angleški na
ljubo spremenil svojega postopanja in žalil
novega zaveznika; sedaj pač ne bode več
„ponujal“ Faraonove dežele britanskim držav-
nikom, in up konservativcev, da zasedejo one
kraje, postal je vsaj v bližnji bodočnosti ne-
mogoč. Razumna je torej njih razdraženost in
starega Gladstona zadrega. Tako se kupičijo
povsodi viharji valovi krog ladije sedanjega
kabineta, in ni neverjetno, da se bode moralo
umakniti kmalu, če tudi ga je morebiti za
sedaj še rešil votum spodnje zbornice.

Listek.

Kapela v londonskem Toweru.

(Zgodovinska črtica.)

Kapela sv. Petra v londonskem Toweru,
starodavnem tem sedežu kraljev angleških,
na kojoj je bil naperjen poslednji dinamitni
napad irskih rovarjev, zavzema v zgodovini
angleškega naroda jedno izmed najprvih mest.

„Na celi zemlji“, pravi prvi zgodovinar
angleški, Macaulay, „ni ga žalostnejšega kraja
od tega malega pokopališča. Mnogo stoletij
uvajala je sem surova roka uječarjev krva-
veče ostanke mož, koji so veleli armadam,
vodili politične stranke ali krasili dvore.“

Pred kapelo samo nahaja se sedaj pro-
stor, zaraščen s travo, na kojem ograja na-
značuje, kje je stalo morišče; pri uhodu v
kapelo pa čitamo na spomenski deski imena
34 zgodovinsko proslavljenih oseb, koje so
notri bili pokopali. Spominajmo nekaterih mož
in ženā, koje tū združeno počivajo.

Ivan Fisher, škof Rochesterski. Bil
je zrobljen l. 1535, ker se ni slagal s pod-
lostmi kralja Henrika VIII.; iz jednacega vzroka
bil je umorjen tudi sir Tomaž Moore, če-
gar truplo (brez glave) baš tū počiva. Glava

njegova je bila zasajena na londonskem mostu.
Podkupljeni rabelj jo je pa izročil jedni nje-
govih hčera, gospē Roperovi, koja je dala
glavo balzamovati ter pokopati na pokopališči
v Canterburyji. L. 1835 našli so jo v svinčeni
skrinji.

Kraljica Ana Boleynova. Bila je ob-
glavljena l. 1536 na pragu kapele od rablja,
kojega so bili poklicali v ta namen s Fran-
coskega. Z lastnimi rokami snela si je drago-
ceni lišp iz las in pokrivši si glavo z belo če-
pico, je vskliknila: „Uboga glava, kmalu se
boš potakala v prah na morišči!“ Na to je
kratko ogovorila ljudstvo in svoje dvorne dame
ter pokleknila na obe kolena. „O Bog, bodi
milostiv duši moji!“ zašepetala je in v tem
hipu jej je rabelj z jednim mahljejem odsekal
glavo od telesa. Truplo njeno z glavo vred
déli so v navadno krsto, v kojih so shranjevali
takrat črepinje. To vse se je zgodilo opóludné
dné 19. maja l. 1536.

Marie pl. Plantagenet, grofinja Sa-
lisburška. Ta nečakinja kralja Edvarda IV. je
bila obdolžena, da je hotela zaročiti sina svo-
jega Reginalda s princesinjo Mari, koja je bila
dvornica.

Kraljica Katarina Howardova, žena
Henrika VIII. Bila je usmrtena s svojo dvorno
damo lady Rochfordovo.

Lord Tomaž Seymour. Ta plemič
vzel je za ženo Katarino Parrovo, vdovo po
Henriku VIII., in je bil l. 1548 obglavljen
zaradi tega, ker je nameraval zaročiti se z
princesinjo Elizabeto in se tem načinom po-
lastiti prestola.

Ivan Dudley, vojvoda Northumber-
landski, silni privrženec protektorja Somer-
seta. Po smrti Edvarda VI. proglasil je svojo
lastno sinaho lady Jane Greyovo za kraljico;
da-si je to pozneje obžaloval in prestopil h
katoliški veri, je vendar izgubil življenje in
tik vojvode Somersetskega pokopan, „takó,
počivata torej pred glavnim altarjem dva voj-
voda med dvema kraljicami, namreč Somer-
set in Northumberland med kraljico Ano in
kraljico Katarino.“

Lady Jane Greyeva. Bila je obglav-
ljena v kapeli dné 12. februvarija leta 1553.
O nji se je reklo: „Rodila se je kot prin-
cesinja, imela je učenost meniha in smrt zlo-
činca.“

Tomaž Howard, vojvoda Nordfolški.
Izdihnil je dušo svojo na morišči l. 1572, ker
se je trudil vzeti za tretjo ženo Marijo Stuart,
kraljico škotsko, v kar pa kraljica Elizabeta
ni hotela privoliti. „Ko mu je bila v učeči
prečitana smrtna obsodba, plakal je prvi ta

Iz državnega zbora.

Z Dunaja 4. marca.

Danes nadaljevala se je debata o državnem proračunu. Večina govornikov izmed manjšine oglaševala se je k besedi zaradi „stvarnih popravkov“; se vé da so ti njih „stvarni popravki“ bili sila malo „stvarni“, govorniki so marveč sezali daleč okolo sebe po sredstvih, s katerimi bi si mogli zbrisati madeže, katere so odkrili na njih desničarski govorniki. Herbst, Chlumecky, Rechbauer nastopali so ter se zopet skušali meriti v govorniškem dvoboju s svojimi desničarskimi nasprotniki, in nastala je časih zopet velika razburjenost, časih čuli so se ne ravno prepohlevni izrazi.

Po polnem stvarno, mirno in prepričevalno pa je pobijal glavni poročevalec, poslanec Matuš, vse napade od levičarske strani ter dokazival levici, da ni bila opravičena k takim napadom, da so njena predbacivanja izmišljena, da jo vodi le strankarska zaslepljenost. S številskimi je zopet pojasnjeval, da je državno gospodarstvo v slednjih letih zelo mnogo obrnilo se na bolje. Poslanec Matuš bil je svoji nalogi, katera mu je vsled bolezni grofa Henrika Clama pripala, v popolni meri kos. Govorec o političnem delu glavne debate skušal je s svojo zmernostjo, pridobljivo jasnostjo in odločnostjo pomiriti strankarske strasti. In skonečeval je svoj govor: „Mi smo v tej zbornici vselej odkrito in lojalno priznavali prednost nemščini v onih mejah, v katerih to zahteva jednota uprave (prav dobro! na desnici), in isto tako zahtevamo odkrito in lojalno narodno enakopravnost izven teh mej, in pri tem moramo ostati tudi še na dalje ne samo v interesu našega naroda, marveč tudi v interesu države. — (Odobranje na desnici.) Čestita opozicija peča se žal! s českim državnim pravom in kraljevo krono bolj kakor mi sami. Naj se vender onim, katerih se stvar tiče, ne podtikajo motivi, kateri so jim po polnem tuji. Mi tega nismo nikdar drugače umeli, kot sloneče na podstavi avstrijskega skupnega prava, prošinjenege z monarhično idejo in dinastično zvestobo. (Dobro! dobro! na desnici.)

Po pravici omenjal je poslanec Plener, da je žalostni narodnostni prepir v Česki zevajoča rana na telesu Avstrije. Mi smo to vedno vedeli in storili smo, kar smo smatrali kot svojo dolžnost. Vselej in vsak čas, pod vsakim ministerstvom približali smo se nemškemu svojim rojakom ter smo jim odkrito in pošteno ponudili roko v spravo. (Istina! na desnici.) Naša krivda ni, da do zdaj tega dosegli nismo. Če je vladalo vaše ministerstvo, tedaj bilo je sporazumljenje samo v absolutnem

plemenitaž v kraljestvu in napadalec kraljice kot dete.“

Sir Janez Perrott. Po nasvetu svojih neprijateljev vrgli so ga v towersko uječo. „Kako pa vender — vsklikol je baje sir Perrott, ki se je sam imenoval, da je sin Henrika VIII. in Marije, žene sira Tomaža Perrotta — more kraljica pripustiti, da bi bil brat njen žrtev zavisti neprijateljev?“ Kraljica (Elizabeta) je zvedela o tej tožbi; smrtno obsodbo nad njim sicer ni izrekla, toda pustila ga je nadalje v uječi, kjer je nagle smrti umrl. Póčilo mu je neki srce.

Filip, earl Arundel. Umrl je leta 1595 kot ujetnik towerski, kamor so ga bili pahnili zaradi razširjanja katoliške propagande na korist Marije Stuart.

Na hodniku, ki pelje v celico, kjer je konec svojega življenja prebil, nahaja se še sedaj latinski napis: „Kakor je brezbožnost biti obtožen zaradi zločina, ravno tako je največje blagoslovje, nositi verige za Krista. Arundel dné 26. maja l. 1587.“

Robert Devereux, earl pl. Essex. Ta ljubimec kraljice Elizabete bil je obglavljen v kapeli dné 25. februarija l. 1600, in to iz raznih vzrokov in prestopkov, koje je zakrivil proti njenim svetnikom pri dvoru. Nekateri pravijo, da je bil preveč ponosen, da bi bil Elizabeto prosil milosti, dá, ta je

podvrženji pod strankarske zahteve možno; če ste bili v manjšini v deželni zboru in je bilo vam neprijetno ministerstvo na krmilu, tedaj bilo je ministerstvo ovira sporazumljenju.“ Potem govornik omenja, da so Čehi še vedno pripravljeni, podati nemškemu svojim rojakom roko v spravo na podlagi enakopravnosti, v tem oziru, da ne dela vlada ovire. „Izrekla se je bojazen, da bodo pri bodočih volitvah ekstremne stranke dobile toliko prevago, da ne bode za jednoto in moč države pospeševalno ter da bodo celó zmerne stranke med narodnjaki potegnile s seboj na spolzka pota. Mi, gospóda moja, moremo pač reči: pri nas se držijo takozvane ekstremne stranke s celim srcem svojega naroda in svoje dežele in s to ob jednem države (dobro! na desnici), in od te strani se ni bati nevarnosti. Pomirite se torej, gospóda moja, opazili ste v dalji pretečo nevihto, a motili ste se v méri, od kodi prihaja. Od te strani ne preti nevarnost; a na skrajnem konci dvignil se je oblaček prvi dan debate, in bliskovi, kateri so švigali iz tega oblačka, razsvitljevali so v blesteči luči situacijo. Če se to, kar se nam je od tam prognosticiralo, obistini, potem bi genij Avstrije žalujoč zakril si obraz. (Odobranje na desnici.)

Jas mislim, da morata obe stranki v tej zbornici, kateri tekujeta v patrijotizmu in zvestobi do države, skupno delovati, da se brani ta nevarnost, in pri velikih patrijotičnih akcijah morata skupno delovati, da ta država ne obstoji samo, marveč da procvita. (Dobro! dobro! na desnici.) Jedna teh važnih nalog nas čaka, želim, da jo bomo uspešno in složno rešili; spolnite svojo patrijotično dolžnost, mi bomo svojo spolnili.“ (Odobranje in ploskanje na desnici.)

Potem se sklene, da se preide v specialno debato.

V specialni debati o proračunu izreka poslanec Lienbacher željo, naj bi vlada, kadar ima ugovor proti deželnim zakonom, to prej naznanila deželnim zborom, da se tako zakon ne zadržuje.

Nj. ekselenca ministerski predsednik grof Taaffe je odgovoril, da se je to vselej zgodilo. On bode skrbel za to, da se v tem oziru ne stavijo nikaki zadržki v bodočnosti.

Pri naslovu „Dispozicijski zaklad“ govoril je poslanec Pflügl ter izjavil, da bode on kakor tudi klub, kateremu pripada, glasoval za ta nastavek. Izrekel je tudi, da njegov klub z nasprotnim glasovanjem ni hotel zavreči pristojbinske novele, marveč je hotel doseči le z borznim davkom večje dohodka. Levica naj se nikakor ne zanaša na pomoč nemških konservativcev, oni bodo podpirali

hrepeneče pričakovala, ko ga bo mogla izpustiti na slobodo. Temu nasproti trdé zopet, da jej je po lady Nottinghamovi poslal prstan v dokaz svojega kesanja, toda ta ga pa ni izročila kraljici, vsled česar je bil Essex usmrten.

Še le po mnogih letih jej lady Nottinghamova na smrtni postelji izpoved in je prosi odpustčanja, na kar jej je Elizabeta odgovorila: „Bog naj ti odpusti — jaz ti ne morem!“

Sir Tomaž Overbury. Le-tega so ostrupili v towerski uječi dné 15. maja l. 1613. Ta iskreni prijatelj Roberta Carra, earla Somerset, bil je žrtev neprijateljstva žene njegove, zloglasne grofinje Essex, koja se je dala s svojim prvim možem ločiti, da bi mogla biti Carrova. Nad njo in njenim soprogom izvršila se je smrtna obsodba zaradi ostrupljenja Overburyja, ker sta nameravala ulti kazni.

James, vojvoda Monmouth, obglavljen dné 15. julija l. 1685 zaradi upora proti Jamesu II. Ta razvajeni sin Karla II. bil je nastroj mnogih državnikov, ki so hoteli za vsako ceno kralja Jamesa pahniti s prestola in povsodi v deželi vpeljati protestantizem. K temu so pripomogli še nevspehi na bojnem polju, v bitvi pri Sedgemooru. Na njegovo glavo je bila razpisana velika nagrada. Našli so ga v cranbournskem gozdu, kjer se je skrival v globokem jarku med zelmi.

zdanjo vlado, ker je to zgodovinska potreba in zahteva pravičnosti. (Dobro! dobro! na desnici.)

Poslanec Menger odgovarja predgovorniku ter omenja, kako se obnašajo oficijozni listi nasproti levici in pravi, da je levica izgubila upravnemu sodišču nasproti vse zaupanje zaradi odločitve o praški trgovinski zbornici.

Nj. ekselenca ministerski predsednik grof Taaffe odgovarjal je predgovorniku ter z vso odločnostjo zavračal njegove napade na upravno sodišče. Zbornica je z živahno pohvalo vsprejela govor ministerskega predsednika.

Po poročevalčevi konečni besedi vsprejel se je nastavek „Dispozicijski zaklad.“

Prihodnja seja v petek.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

V seji državnega zbora dné 4. t. m. odgovarjal je poslanec dr. Vošnjak levičarjem ter dejal, da ni istina, da bi nemški otroci v Ljubljani ne imeli nemškega pouka, dokler ni nemških šol, ker obstojé zdaj samo utrakvistične nemško-slovenske šole v Ljubljani, na katerih se nemški otroci poučujejo v nemščini.

Poročilo obrtnega odseka o postavnem načrtu gledé zavarovanj delavcev proti nezgodam je uže dovršeno. Poročilo predlaga, naj se vzprejme postavni načrt z odsekovimi popravki vred. Poročevalec je princ Alojzij Liechtenstein. Razen tega pa je tudi poročilo manjšine, katerega poročevalec je poslanec Neuwirth.

Konferenca škofov zaključila je v torek svoje zborovanje; večina škofov zapustila je uže v soboto Dunaj, kajti v istini se je uže tedaj dovršilo posvetovanje.

Hrvatski poslanci ogerskega državnega zbora so sklenili, da se v jeseni povodom jubileja ministerskega predsednika udeležijo ovacij. Vsi hrvatski poslanci pozdravili bodo tedaj ministerskega predsednika, njih voditelj pa bode pri tem v posebnem govoru naglašal Tiszine zasluge za Hrvatsko. Hrvatje hoté s tem pokazati vnanjemu svetu svojo prijaznost z Ogersko.

Tuje dežele.

Nemški državni zbor je predvčeranjim v tretjem čitanji s 173 proti 152 glasovi, nasproti sklepu v drugem čitanji, dovolil 20 000 mark za mesto drugega ravnatelja v vnanjem

Jurij lord Jeffreis, zloglasni sodnik, ki je tako neusmiljeno ravnal z udeleženci Monmouthovega vstanka. Ko je James II. pobegnil iz Whitehalla, je tudi Jeffreis, bivši kancelar njegov, mislil na beg. Naročil si je ladijo, koja bi ga bila imela prepeljati v Hamburg; toda ko pride v vsi tajnosti pod londonski most, vidi, da bo ladija odplula še le prihodnjega dné. Gré torej v bližno krémo, „pri rudeči kravi“ zvano, kjer je po svoji stari navadi čez mero popijal. Ko pa slučajno pogleda skozi okno, je bil takoj spoznan; od vseh strani je drla divja druhal vkup in kričé: „Maščevanje! maščevanje!“ jelo naskakovati krémo. Na srečo je posegla vmes oborožena sila, in Jeffreis bil je odpeljan v Tower, kjer je v kratkem umrl.

Janez Roettier, slavni holandski ritec, čegar oče, bankir, je kralja Karla II. podpiral z denarjem, ko je bil le-ta v prognanstvu. Umrl je v Londonu blizu Towera l. 1703. Pripoveduje se, da je, zaljubljeni se v ljubko miss Stewartovo, poznejšo vojvodinjo Richmondovo, njeno postavo vrezal v medenino v podobi Britanije. Od iste dobe se je naris njegov ohranil do današnjega dné na medenih angleških denarjih.

Ant. Sušnik.

ministerstvu in kredit za glavnega konzula v Capstadtu.

V Belem Gradu snide se dné 7. t. m. velik zbor iz Macedonije, kateri se bode izrekel proti bolgarskim zahtevanjem v Macedoniji, izrekel pa se bode za srbska.

Belgijski vojni minister poslal je vsem glavnim inspektorjem vojne okrožnice, v kateri priporoča, naj se častniki in vojaki, katerim se je v slednjem času priznala volilna pravica, strogo nepristransko obnašajo in vzdržujejo naj se vseh strankarskih preprirov, kakor to zahtevajo dolžnosti njihovega stanu in interesi armade.

Londonski „Standard“ poroča, da je pohod grofa Herberta Bismarcka v Londonu v veliko zadovoljstvo angleški vladi, ter se nadeja od njegove nepristransosti odstranjenja v slednjem času nastalih diferencij in da bodo razmere med Anglijo in Nemčijo nastale zopet prijaznejše.

Dalje isti list javlja, da je vlada ruska naročila svojemu poslaniku, naj zagotovi vladi angleški; Ruska želi odkritosrčno prijateljskega sporazumjenja z Angleško glede afganistanske meje, ter je zapovedala poveljnikom v Mali Aziji, naj dalje ne prodirajo. Vender se je bati, ali bode možno turkmenske čete zadostno nadzirati, da bi se ne spopadle z afganskimi predstražami.

Preko Londona se poroča, da se vsi listi izrekajo, da je razmerje med Angleško in Rusko zelo kritično. Rusija bi morala uvideti, da ne sme zasesti afganskega ozemlja.

S sudanskega bojišča se poroča, da se bodo vsled hude vročine angleške čete takó-le razdelile: Glavni tabor bode v Dongoli, čete bodo nastavljene na raznih mestih ob Nilu. Čete bodo prepeljali razni parniki. Temperatura znaša v senci 104 stopinje. Angleška vlada bode baje stavila v parlamentu v kratkem predlog, naj se angleška vojna takoj pomnoži z 12 000 do 15 000 možmi.

Iz Dongole se poroča, da je Mahdi dal povelje, da se vojni tabor prestavi od Omdurmana v Metammeh, kamor pride tudi on sam z glavnim štabom in z vsem spremstvom, predno nastopi čas deževanja — v srednjem Sudanu se prične čas deževanja v drugem tednu meseca maja in traja do srede avgusta; med tem časom pa se po tem ozemlju zaradi močvirnatih tal in obilnih mlakuž ne more hoditi. — Sploh pa misli Mahdi obe mesti, Shendy in Metammeh, v kateri se skoro vse ceste stekajo, katere držijo od Suakima in od Dongole sim v Kartum, prav močno utrditi ter tu pričakovati angleške čete, katere bodo došle od morske obali in od Nila. Obe mesti sta sicer uže utrjeni z mnogimi trdnjavami, katere se bodo le še razširile in pomnožile. Občevanje med tema mestoma pa bodo oskrbovali parniki.

Predsednik Zjedinjenih Držav, Cleveland, naglašal je v svojem nastopnem govoru, da se hoče držati politike miru, da se hoče izogibati vsem razporom, držati se hoče take finančne politike, da se narodu ne nalagajo nepotrebni in preveliki davki, priporočal je, naj se dobro ravna z Indijanci; mnogoženstvo naj bi se odpravilo, zabranilo naj bi ve vseljevanje takih, kateri nimajo državljanskih pravic.

Razne vesti.

— (Diskretno.) V Bretagni je v navadi, da pridejo deklice o posebnih godovih k plesu v rudečih krilih, ki imajo spodaj več ali manj belih ali rumenih obrobkov. Beli obrobki pomenijo srebro, rumeni zlato. Čim več belih obrobkov ima dekle na krilu, tim večkrat po sto frankov bode imela na leto dohodkov kot doto, in čim več rumenih obrobkov, tim večkrat po tisuč frankov ji bode oče na leto odštel. Kedo vé, če se pri obšnavanju gre časih malo prevečkrat na okrog?

— (Zalostno slovo.) Štiriletnega sinčka pariškega trgovca Zazona bil je pred kakimi tremi meseci na sprehodu popadel stekel pes. V noči 2. t. m. pokazali so se hipoma nasledki. Otrok metal in valjal se je v strašnih mukah po tleh. Poklicali so več vseučilišnih profesorjev kot zdrav-

nikov, a si družega niso znali odrediti, kakor da naj se otrok v bolnico prenese. Mati, to slišati, stisne svojega ljubčka v nepopisljivi bolesti v naročje, pri tem ji pa otrok zasadi svoje zobé globoko v roko. Umril je mali revež še tisto noč, a zdravniki izjavili so se, da je tudi mati njegova, še jako mlada in lepa dama, zgubljena.

— (Nesreča na reki Reni.) O srce pretresujočem prizoru poroča „Cref. Ztg.“ dné 23.ega preteklega meseca. Ta dan uže na večer odrinil je nek plovce s svojim čolnem, na kojem je imel naložene drogeve za hmelj, od kraja. Komaj pride čoln sredi reke, začne se obračati na stran ter potapljati se. Žena plovčeva in troje njenih otrok začeli so klicati na pomoč, a ves obupni krik bil je zastonj. Voda je prodirala prehitro v čoln in v malo minutah potopil se je, in mater in otroke pogoltnilo je valovje. Hitelo je pač kakih deset čolničev na kraj nesreče in metali so vrvi pone-srečenim nasproti, toda ves trud bil je zaman. Rešili so samo plovca, ki je na tako žalosten način prišel ob ženo in otroke.

— (O nečloveškem, groznem dejanji) poroča se iz St. Thómasa norveškemu časopisu „Dagbladet“: Dné 16. decembra pret. l. stala je v ondetni luki ladija „Lama“, na kojoj so nalogali blagó. Brat kapitana te ladije iskal je z močtvom vedno prepira in ga vsled tega tudi nihče trpeti ni mogel. Posebno rad nagajal je pomorščaku Bricktopu. Dan pred, to je 15. decembra, začel je tega pretepati in ker se Bricktop drugače ubraniti ni mogel, zasadil je nož svojemu nasprotniku v prsi, takó da je ta drugi dan umrl. Morilca so prijeli in ga zaprli, potem pa so mu déli na kratki verigi viseče železje okrog nog, takó, da je zamogel le čisto majhne korake delati. Od znotraj bili so v železji zabiti ostri žebli, ki so se mu pri vsaki stopinji zasajali v mesó. Tako vklenjenega silili so potem, da je šel v pol angleške milje oddaljen kraj, kamor so bili mrliča v mrtvašnico prenesli. Dospévši tja, odgrnili so mu mrliča ter pokazali morilcu zevajočo rano, ki mu jo je z nožem prizadel. „Za božjo voljo, rešite me tega pogleda“, prosil je mučeni; toda njegovih muk še ni bilo konec. Nečloveški ljudje zasadili so mrtvemu nož v srce ter so kri, ki je iz njega pritekla, nastregli v posodo, a potem pozvali nesrečneža, da naj jo pije. Ker se je ta temu zoperstavljal, odprli so mu s silo usta ter mu vlivali kri v grlo. Nesrečnež kričal je grozno med nečloveškim tem početjem. Potem spustili so ga iz rok, a bil je uže skoro blazen in metal se je v strašnih bolečinah po tleh. Prihodnjo noč moral je ostati pri mrliču v mrtvašnici. Kakor hitro se ga je hotelo polotiti spanje, stresli so ga ter silili, da naj pri umorjenemu čuje. Drugo jutro začela je nesrečneža vsled grozne razburjenosti tresti mrzlina in ga je čez nekoliko ur smrt rešila strašnih muk.

— (Starinarska najdba.) Na Kretji našli so šest sto vrst obsegajoč nadpis juridičnega zapopadka. Tiče se lastninskega in dednega prava in sega baje v šesto stoletje pred Kristovim rojstvom. Razglasili bodo ta nadpis v kratkem v „Naznanilih“ nemškega arheološkega zavoda v Rimu in v „Museo italiano di antichità classica“.

— (Potresi v Španiji.) Kakor se poroča iz Madrida z dné 28. februvarija, začeli so se potresi zopet ponavljati. Dné 27. februvarija čutili so v provincijah Granada in Malaga dva močna sunka. V mestu Loji in Granadi podrlo se je zopet več hiš. Prebivalstvo beži zopet na prosto in šatori pod milim nebom. Kakor se je oficijelno določilo, razdejal je potres meseca decembra lanskega leta 3346 hiš po polnem, 2188 pa jih je tudi poškodoval. Ob življenje prišlo je 690 ljudi, a 1173 bilo je ranjenih.

— (Poroka z dvema ženama.) Pred deželno sodnijo v Graudenzu obravnavalo se je to dni o sledečem zanimljivem slučaju. Meseca decembra preteklega leta hotel je nek delavec, ki je uže sedem in pol let presedel v zaporu, poročiti se z mlado deklo. Na dan poroke imela je nevesta mnogo opravka. Ko jo ženin opomni, da naj gre z njim k oblastnji — tam imajo baje obligatorni civilni zakon — reče nevesta svoji sestri, da naj gre tja ona mesto nje. Sestra se res odpravi in oblastnija zvršila je poroko s sestro od neveste. V cerkev pa je šla potem prava nevesta. Sodnija obsodila je ženina na tri mesece, vsako njegovih žen

pa na 14 dni zapora. Vsakako neprijetni medeni tedni.

— (Moč ljubosumnosti.) „Il Popolo Romano“ poroča iz Florence: Mlada soproga bankirja Rosettija nakupovala je dné 17. m. m. v veliki prodajalnici svilnatega blaga v ulici „Via Correnani“. Spremljala jo je krasna deklica, ki je pri nji za hišino služila. Ko ta potegne svoj robec iz žepa, pade ji drobno pismice na tla. Galantni komij ga urno pobere ter deklici izroči, ki ga hoče hitro skriti. Toda mlada dama imela je oster pogled in takoj je spoznala na pismu pisavo svojega soproga. Besna vrže se na deklico, hoteča ji iztrgati pismo. A ta borila se je z neznanim pogumom ter branila pismice. Ko pa ji konečno opešajo moči in ko je bila nevarnost uže velika, da se njeni gospodinji posreči polastiti se važnega papirja, dene ga brž v usta, da bi ga pogoltnila. Z veliko težavo se ji je to sčasoma tudi posrečilo, a sedaj je pa bila tudi dama čisto iz uma. Zgrabila je svojo nasprotnico za vrat ter jo je tako srdito davila, da so revico hudo poškodovano prenesli v bólnico. Ljubosumna dama je še le sedemnajst let stara in se je še le meseca maja preteklega leta omožila.

Domače stvari.

— (Prem. knezoškof dr. Missija) vrnil se je uže z Dunaja zopet v Ljubljano. Z njim pripeljal se je tudi škof dr. Feretič s Krka, kateri ostane dva dni v Ljubljani, da si ogleda ljubljanske cerkve in druge zanimljivosti.

— (Imenovanje.) Sodnijska svetovalca v Gradci Robert Greistofer in Janez Wanggo imenovana sta svetovalcema štajersko - koroškotranske nadsodnije v Gradci.

— (Osebné vèsti.) Priglednik moške kaznilnice v Gradiški, Viktor Loy pl. Leichenfeld, imenovan je vodjem te kaznilnice.

— (Umrli) je dné 27. m. m. župnik v Spielfeldu, gosp. Matija Muršec. — Včeraj zvečer je pa preselil se v večnost gosp. Peter Ladstätter, tovarnar in zemljiščni posestnik v Domžalah, v 70. letu svoje dóbe. Pogreb bode jutri popoldné ob 3. uri iz Domžal na mengiško pokopališče.

— (Mestni magistrat ljubljanski.) Gotovo vstrežemo p. n. občinstvu, da objavimo, kako so opredeljeni mestnega magistrata uradi. V mestni hiši (Mestni trg št. 1) se nahajajo ti-le uradi: Pritlično: stražnica; v prvem nadstropji: mestna dvorana in mestni komisarjat; v drugem nadstropji: ekspedit, kjer se oskrbuje tudi vojaško vkvartiranje, poleg te dvorane je pisarna g. magistratnega svetnika Vončine, nadalje je v tem nadstropji pisarna g. tajnika Zamide, vložni zapisnik in registratura. — V hiši št. 27 Pred škofijo se nahaja v prvem nadstropji mestna blagajna in mestni davčni urad; v drugem nadstropji je pisarna gosp. župana in stavbinski urad; v tretjem nadstropji je c. kr. mestni šolski svet in vojaški evidenčni urad. Nadalje policijski oddelek, kamor pripada urad za oglašanje, t. j. strank gledé stanovašič in oglašanje poslov in vsake vrste delavcev in kjer se dobivajo domovinski listi ter vsi drugi listi, ki jih treba potovalno osobje itd. Omeniti nam je le še to, da so nad uradnimi vrati dotični napisi v slovenskem in nemškem jeziku nabiti.

— („Literarno-zabavni klub“) ima jutri zvečer ob 8. uri svoj jour-fixe v hotelu „pri Maliči“.

— (Občni zbor banke „Slovenije“ v likvidaciji) vršil se je, kakor smo uže poročali, dné 4. t. m. v prostorih katoliškega društva. Izmed 960 veljavnih delnic bilo je zastopanih 209 delnic. Kot vladni komisar je bil navzočen c. kr. okr. glavar gosp. Schaschel, kot c. kr. notar gosp. Gogola. Predsednikom bil je izbran stavbeni svetnik gosp. Potočnik. O stanji banke poročal je pravni konzulent banke gosp. dr. Ahačič ter predlagal, naj se izbrisejo vse dvojiljive terjatve, od ostalega premoženja pa naj se vsaki delnici, katerih je 960 še veljavnih, izplača delež 7 gld. Predloga sta se vsprejela. Ostali znesek 840 gld. pa naj se pridrži za slučajno še nastale troške in za ohranitev bančnih knjig skozi 10 let Gosp. Robič je predlagal, naj bi se potem znesek, če bi kateri ostal, izročil „Narodnemu domu“. Predlog se je vsprejel. Na to se je volil pregledovalni odsek, in izvoljeni so bili gospodje Jakel,

župnik v Rudniku; Oroslov Dolencec, voščeničar in hišni posestnik, in Simon Pogačar, hišni posestnik, oba v Ljubljani.

— (Kranjsko ribiško društvo) ima v svoji valilnici na Studenci pri Ljubljani 60 000 zaroda potoških in jezerskih postrvij, razdeljenih v 21 aparatih kalifornske zisteme. Potoške postrvice, katerih je vseh 50 000, so večinoma že toliko dorasle, da bodo v desetih, manjši del v dvajsetih dneh godne za izpustiti v proste vode. Zaroda jezerskih postrvij je 10 000, in so ravnokar jela jajčeca pokati in se prikazujejo ribice. Poleg navedenega je še v enem aparatu 2000 zaroda rudečih postrvij, blizu toliko razvitega, kakor prejšnji. Društveni odbor vabi vse društvenike in vsacega, kdor se za umetno riborejo zanima, pogledati društveno valilnico in se prepričati o jako pogojem vspehu tekoče valilne dobe. Jezerske postrvice in rudeče postrvi izpuštile se bodo v tolmun na Studenci, katerega je kranjski deželni odbor prepustil društvu v namen umetne riboreje, tedaj bo ostal ta zarod do svojega popolnega razvika, do katerega se sme držati v aparatih, t. j. 30 do 40 dni, še v valilnici. Množina potoških postrvic je odmenjena za nasad pripravnih potokov v bližji in daljši okolici ljubljanski; odbor bo izročil te postrvi dotičnim ribičem v navedeni namen pod pogoji, ki so potrebni za prospeh vsega delovanja. Ker so te postrvice že skoro povzile svoj mehurček rumenjaka, se mora torej pričeti najpozneje v desetih dneh s prenašanjem v proste vode, naj se potrudijo društveniki in drugi v navedenem času k valilnici, če hočejo videti napolnjeno z nasadom, o polnem delovanju. Ob enem naznani odbor, da se je z ribiči na Savi in Ljubljani spoznamil, da bo od njih dobil drstnih lipanov in sulcev in tako mogel pripraviti zaroda tudi teh dveh plemen. Odbor namerava izrediti kolikor mogoče veliko množino zaroda lipanov in sulcev in izpustiti ga v Savo in deloma v Ljubljano, kateri vodi, kakor znano, posebno ugajata tema plemenoma. To postopanje bo najbolj onim v prid, ki bodo donasali plemenk, to je dotičnim ribičem. Ker ima odbor z navedenim delom obilo opravila, je sklenil sklicati občni zbor društva ne meseca februarja, kakor je bilo do zdaj običajno, ampak koncem aprila ali početkom maja, ko bo vse zimsko valenje tekočega leta dognano, in bo tako mogel poročati o vspehu cele tekoče zimske sezone. Odbor prosi društvenike, vzeti to poročilo svojega delovanja kot začasno na znanje. Ob enem se vsi p. n. gospodje riborejci uljudno prosijo o toletnih, v umetni riboreji doseženih vspehih podpisaneu društvu odboru prej ko mogoče doposlali blagovoliti, da se bode potem v letnem poročilu ribarske razmere v Kranjski kolikor mogoče vestno opisati moglo. — V Ljubljani dne 4. marca 1885. Za odbor: Dr. Kapler, predsednik.

— (Ob Bohinjskem jezeru) namerava kranjska stavbinska družba sezidati hōtel za turiste; oskrbovanje hōtela prevzel bode znani lastnik hōtela gosp. Iv. Mallner v Bledu (načelnik odseka „Bled“ avstrijskega kluba turistov).

— (Iz sodnice.) Pri včerajšnji tajni seji porotnega sodišča bil je obsojen Anton Hribar zaradi posilstva v najdaljšem hudu ječo in Janez Zaletel tudi zaradi posilstva v dveletno hudu ječo.

— (Ukral) je včeraj zjutraj neznan tat s podstrešja hiše mesarja Jarneja Őrneta na Št. Peterski cesti več perila in tri kože.

— (Hranilno in posojilno društvo v Ptuj) imelo je v letu 1884 dohodkov 63 867 gld. 65 kr. in ravno toliko izdatkov. Vkupni promet je znašal 127 735 gld. 30 kr. Rezervni zaklad znaša 722 gld. in čisti dobiček 645 gld. 65 kr.

— (Iz Trsta) se z dne 4. t. m. poroča: Kurjači pri Lloydovih parnikih izjavili so danes v jutro, da ne bodo na dalje več opravljali svojega posla, dokler se jim ne poviša plača. In ko je danes v jutro došel parnik iz Benetk, pregovoril so tukajšnji kurjači brzo tudi one, da so storili isto izjavo. Kakor poroča „Cittadino“ je upravni odbor Lloydov dovolil povišanje plače, vendar ne v isti meri, kakor so kurjači zahtevali. Dokler se zadeva ne poravna, so mašinisti primorani opravljati posel kurjača.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 6. marca. „Wiener Ztg.“ objavlja imenovanje rektorja dunajskega nadškofijskega bogoslovskega seminarija, korarja Müllerja, škofom v Lincu.

Dunaj, 5. marca. Grof Evgen Kinsky, predsednik anglobanke, je umrl.

Berolin, 5. marca. „Nordd. allg. Ztg.“ oporeka, da je hotel Bismarck s svojim govorom v ponedeljek pomoči k padu Gladstonovega kabineta. — Bismarck je hotel samo preprečiti, da bi sosednje države vsled napačnih poročil ne postale sovražne nemški politiki.

London, 5. marca. Grof Herbert Bismarck je sem prišel in je imel včeraj zvečer daljši razgovor z Granvillom. Goji se nadeja, da se bode zopet dosegel sporazum z Nemčijo.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 6. marca.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	83.50
„ „ „ srebri	84.05
Zlata renta	108.60
5% avstr. renta	99.20
Delnice narodne banke	869.—
Kreditne delnice	303.40
London 10 lir sterling	124.25
20 frankovec	9.79
Cekini c. kr.	5.81
100 drž. mark	60.40

Uradni glasnik

z dne 6. marca.

Eksekut. zemlj. dražbe: V Ljubljani zemljišča Jan. Dolničarja iz Gôr. Hrušice dne 11. marca; — zemljišče Jan. Primca iz Iške Vasi dne 7. marca; — zemljišča Fr. Petriča iz Loga št. 17 (12 862 gld., 138 gld.) dne 11. marca, 11. aprila in 9. maja.

Pozivi: Fran Šetina, klavec drobnice iz Metlike, zaradi dolžnega pridobinskega davka v znesku 3 gld. 70 kr., in Janez Majzel, črevlar iz Metlike, zaradi dolžnega pridobinskega davka v znesku 3 gld. 70 kr.; ako v 14 dnevih ne plačata, prepove jima c. kr. okr. glavarstvo črnomaljsko izvrševanje obrta; dalje se pozivlje Herman Jurij Richter, bivši fotograf v Spod. Siški št. 106, da plača tekom štirih tednov osebni davek; v nasprotnem slučaju se mu od c. kr. okrajnega glavarstva ljubljanskega prepove izvrševanje obrta.

Naprava novih zemlj. knjig: Za katastralno občino Spodnji Bernik; dotične poizvedbe dne 9. marca pri c. kr. okrajni sodnji v Kranji.

Pod varuštvo: Jera Vidmar iz Srednje Bele proglašajo se od c. kr. dež. sodnje v Ljubljani za blazno; varuhom jej je Janez Vidmar od tam.

Tujci.

Dne 4. marca.

Pri Malči: Pokorny, osrednji vodja; Hegert, Ott, zasebnika; Theimer, Beer, Anisetz in Hahnenkamp, trgovci, z Dunaja. — Klein, trgovec, iz Prage. — Dieffenbach, tovarniški vodja, iz Bocna. — Lux, vinotržec, iz Zagreba.

Pri Slonu: Kooss in Frankenberger, trgovca, z Dunaja. — pl. Wittenbersky, c. kr. namorski častnik, iz Gradca. — Ceconi, zasebnik, iz Gorice. — Sliber, posestnik, iz Selc.

Pri Avstr. carji: Thaller, pek. mojster, iz Trsta.

Pri Juž. kolodvoru: Polzer, kotlár, z Dunaja.

Umrli so:

Dne 4. marca. Ignacij Druškovič, zidar, 35 l., Cesta na Grad št. 12, jetika.

Dne 5. marca. Josip Wieser, delavec, 27 l., Cesta na Grad št. 12, vnetje možgan.

V vojaški bolnici:

Dne 5. marca. Lavoslav Križnar, lovec 7. lov. batalijona, 19 l., jetika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
5. marc.	7. zjutraj	732.31	5.4	zpd. sl.	obl.	2.00
	2. pop.	731.13	9.0	„	„	„
	9. zvečer	730.04	7.6	„	„	dež

V

Kleinmayr-jevi in Bambergovi knjigarni se dobivajo:

Josipa Jurčiča Zbrani spisi.

I. zvezek: **Deseti brat.** Cena 1 gld.
II. zvezek: **Pripovedni spisi:** Jurij Kozjak, Spomini na deda, Jesenska noč mej slovenskimi polharji, Spomini starega Slovenca. — Cena 70 kr.

III. zvezek: **Pripovedni spisi:** Domen, Jurij Kobila, Dva prijatelja, Vrban Smukova ženitev, Golida, Kozlovska sodba. — Cena 70 kr.

Jurčičevi zbrani spisi se dobivajo tudi v lične platnice vezani, vsak zvezek po 50 kr. več.

Kdor se želi po pošti naročiti, naj blagovoljno po nakaznici za poštnino pri vsakem zvezku 10 kr. priloži. (11) 7

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu

v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

Abecednik za slovenske ljudske šole. Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 20 kr.

Abecednik slovensko-nemški. Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 25 kr.

Brezovnik, šaljivi Slovenec, 60 kr., vezano 70 kr.

Celestina J., Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.

Celestina J., Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.

Cimperman, Pesni, 60 kr.

Dimitz A., Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor. 4 gld.

Filipovič, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.

Gregorčič, poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.

Janežič A., Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.

Jenko Ivan, Pesmi, 1 gld.

Jesenko Janez, Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoznanstvo za četrti razred srednjih šol. 45 kr.

Jurčič Josip, Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.

Kačič-Mlošič, Razgovor ugodni naroda slovinsk. 1 gld. 20 kr.

Kermavner V., Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.

Klaič, Lehtgang der kroatichen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr.

— Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.

Knjižnica slovenske mladini:

I. zvezek: **Tomšič Ivan,** Dragoljubci, 30 kr.

II. zvezek: **Peter rokodelčič,** 36 kr.

III. zvezek: **Cigler Janez,** Sreča v nesreči, 35 kr.

Kobler A., Zgodovina Sorške in Preške fare, 30 kr.

Kosec, Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.

Lavtar L., Občna aritmetika za učiteljske. Cena vezane knjige 1 gld. 20 kr.

Lesar A., Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.

Majar H., Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.

Padar, Zakon in žena, 40 kr.

Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo. 1 gld. 50 kr.

Praprotnik, Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.

— Slovenski spisovnik. Svetovalec v vseh pisarskih opravilih. Vez. 90 kr.

Razlag J. R., dr., Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.

Rožek J. A., Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.

Senekovič A., Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.

Šmid Kristof, Spisi. 3 zvezki po 40 kr.

Vraz Stanko, Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.

Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta ljubljanskega. Vezan 65 kr.

Zlatorog, Pravljica za mladino. 20 kr.

Znidaršič J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.